

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
Split

Poslovni broj: P-2744/2023-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji ovog suda Sanji Bikić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Tomislava Kuzmanića, OIB: 00389182585, Roosveltova 34, Split, zastupanog po punomoćniku Mariu Skejiću, odvjetniku u Splitu, Tolstojeva 37/II, protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d., OIB: 02535697732, Radnička cesta 50, Zagreb, zastupanog po punomoćniku Kruni Peronji, odvjetniku u Splitu, Domovinskog rata 10/I, radi utvrđenja i isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene 28.svibnja 2026. u prisutnosti tužitelja osobno, zamjenika punomoćnika tužitelja Maria Skejića, odvjetnika u Splitu i zamjenice punomoćnika tuženika Matee Sesar, odvjetničke vježbenice kod odvjetnika Krune Peronje, na ročištu za objavu i uručenje presude 12.lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e:

- I. Utvrđuju se ništetnim i bez pravnog učinka dijelovi odredaba čl.1., čl.4., čl.5. i čl.6. kojima je ugovorena glavnica i plaćanje anuiteta vezano uz švicarski franak (valutna klauzula), a koje odredbe su sadržane u Ugovoru o kreditu broj 9012654597 od 21.lipnja 2007.g. koji je solemniziran pred javnim bilježnikom Jagodom Makelja-Šuljić u Splitu dana 21.lipnja 2007.g. pod brojem OV-8949/07.
- II. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe na ime razlike uvećanja anuiteta uslijed primjene nepoštene i ništetne valutne klauzule u CHF isplatiti tužitelju ukupan iznos od 5.639,24 EUR (slovima: pet tisuća šest stotina trideset devet eura dvadeset četiri centa), i to sa kamatom na pojedinačne mjesečne iznose od po:
 - 2,36 EUR koja teče od 31.7.2007.
 - 3,71 EUR koja teče od 31.8.2007.
 - 2,42 EUR koja teče od 30.11.2007.
 - 0,56 EUR koja teče od 31.12.2007.
 - 5,00 EUR koja teče od 31.1.2008.
 - 8,87 EUR koja teče od 29.2.2008.
 - 13,63 EUR koja teče od 31.3.2008.
 - 5,78 EUR koja teče od 30.4.2008.
 - 4,06 EUR koja teče od 31.5.2008.

Fiksni tečaj konverzije 7.53450

- 6,61 EUR koja teče od 30.6.2008.
- 1,53 EUR koja teče od 31.7.2008.
- 1,82 EUR koja teče od 31.8.2008.
- 4,82 EUR koja teče od 30.9.2008.
- 29,96 EUR koja teče od 31.10.2008.
- 13,00 EUR koja teče od 30.11.2008.
- 31,10 EUR koja teče od 31.12.2008.
- 33,86 EUR koja teče od 31.1.2009.
- 35,08 EUR koja teče od 28.2.2009.
- 31,26 EUR koja teče od 31.3.2009.
- 31,87 EUR koja teče od 30.4.2009.
- 26,90 EUR koja teče od 31.5.2009.
- 22,67 EUR koja teče od 30.6.2009.
- 23,62 EUR koja teče od 31.7.2009.
- 26,06 EUR koja teče od 31.8.2009.
- 25,78 EUR koja teče od 30.9.2009.
- 23,45 EUR koja teče od 31.10.2009.
- 27,81 EUR koja teče od 30.11.2009.
- 30,99 EUR koja teče od 31.12.2009.
- 36,11 EUR koja teče od 31.1.2010.
- 34,78 EUR koja teče od 28.2.2010.
- 41,38 EUR koja teče od 31.3.2010.
- 39,94 EUR koja teče od 30.4.2010.
- 42,95 EUR koja teče od 31.5.2010.
- 62,95 EUR koja teče od 30.6.2010.
- 58,67 EUR koja teče od 31.7.2010.
- 70,20 EUR koja teče od 31.8.2010.
- 66,49 EUR koja teče od 30.9.2010.
- 58,65 EUR koja teče od 31.10.2010.
- 73,82 EUR koja teče od 30.11.2010.
- 92,72 EUR koja teče od 31.12.2010.
- 79,69 EUR koja teče od 31.1.2011.
- 84,42 EUR koja teče od 28.2.2011.
- 78,07 EUR koja teče od 31.3.2011.
- 79,02 EUR koja teče od 30.4.2011.
- 104,28 EUR koja teče od 31.5.2011.
- 105,97 EUR koja teče od 30.6.2011.
- 127,77 EUR koja teče od 31.7.2011.
- 117,20 EUR koja teče od 31.8.2011.
- 105,55 EUR koja teče od 30.9.2011.
- 104,10 EUR koja teče od 31.10.2011.
- 103,06 EUR koja teče od 30.11.2011.
- 108,18 EUR koja teče od 31.12.2011.
- 113,57 EUR koja teče od 31.1.2012.
- 113,97 EUR koja teče od 29.2.2012.
- 110,36 EUR koja teče od 31.3.2012.
- 112,15 EUR koja teče od 30.4.2012.
- 113,84 EUR koja teče od 31.5.2012.
- 111,16 EUR koja teče od 30.6.2012.
- 112,06 EUR koja teče od 31.7.2012.
- 110,55 EUR koja teče od 31.8.2012.
- 106,72 EUR koja teče od 30.9.2012.
- 110,77 EUR koja teče od 31.10.2012.
- 113,00 EUR koja teče od 30.11.2012.
- 112,22 EUR koja teče od 31.12.2012.

- 103,55 EUR koja teče od 31.1.2013.
- 110,94 EUR koja teče od 28.2.2013.
- 111,29 EUR koja teče od 31.3.2013.
- 108,19 EUR koja teče od 30.4.2013.
- 99,92 EUR koja teče od 31.5.2013.
- 99,69 EUR koja teče od 30.6.2013.
- 101,48 EUR koja teče od 31.7.2013.
- 104,82 EUR koja teče od 31.8.2013.
- 109,94 EUR koja teče od 30.9.2013.
- 107,30 EUR koja teče od 31.10.2013.
- 108,82 EUR koja teče od 30.11.2013.
- 110,55 EUR koja teče od 31.12.2013.
- 112,18 EUR koja teče od 31.1.2014.
- 114,48 EUR koja teče od 28.2.2014.
- 113,78 EUR koja teče od 31.3.2014.
- 111,09 EUR koja teče od 30.4.2014.
- 109,99 EUR koja teče od 31.5.2014.
- 110,31 EUR koja teče od 30.6.2014. do isplate

po stopi od 15% do 31.prosinca 2007., od 01.siječnja 2008. do 31.srpnja 2015. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. sa zateznom kamatom koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29.prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, od 30. prosinca 2023. do dana isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope (koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

- III. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužitelju parnični trošak u iznosu od 2.125,00 EUR (slovima: dvije tisuće stotinu dvadeset pet eura), sa zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 12.lipnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope (koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda 7.lipnja 2023. navodi se su parnične stranke 2007. sklopile ugovor o kreditu za kupnju motornog vozila, koji ugovor nije konvertiran i otplaćen je u cijelosti. Predmetnim Ugovorom o kreditu povrijeđena su prava tužitelja kao potrošača, jer je tuženik koristio nedopuštene i nepoštene ugovorne odredbe i to prvenstveno odredbu koja se odnosi na ugovorenu valutu uz koju je vezana glavnica švicarski franak (dalje: CHF). Cjelokupno ponašanje tuženika prilikom potpisivanja predmetnog ugovora i trajanja ugovornog odnosa predstavlja nepoštenu poslovnu praksu. Naime, odredbe predmetnog Ugovora o kreditu kojim se glavnica kredita veže za valutu CHF prosječnom potrošaču je nerazumljiva, te nepoštena, pa prema tome ništetna, jer je tuženik prije i u vrijeme zaključivanja ugovora propustio informirati korisnika kredita kao potrošača o važnim činjenicama koje se odnose na opći rizik vezan uz svaku valutnu klauzulu. Tužitelj se poziva na pravomoćnu presudu Visokog trgovačkog suda RH posl.br.PŽ-6632/2017-10 od 14.lipnja 2018., kao i više različitih odluka Vrhovnog suda RH. Budući da su odredbe ugovora o kreditu u dijelu koji se odnosi na valutnu klauzulu ništetne, tužitelj ima pravo na povrat onoga što je tuženik primio s osnove ništetnih odredbi ugovora sukladno čl.323.st.1.ZOO-a. Tuženik je temeljem ništetnih ugovornih odredbi nepripadno stekao određene mjesečne iznose koje tužitelj potražuje temeljem čl.296. st.1. i čl.324. st.1. i 2. u svezi s čl.323.st.1.ZOO-a, a tuženik je kao nesavjesna ugovorna strana koja je koristila nepoštene ugovorne odredbe, sukladno odredbi čl.1115.ZOO-a dužan vratiti zatezne kamate na preplaćene iznose i to od dana stjecanja svakog pojedinog pretplaćenog mjesečnog iznosa do konačne isplate. Iako se tužitelj prije više od 2 godine obratio tuženiku sa zahtjevom za dostavom dokumentacije, tuženik do danas nije udovoljio zahtjevu tužitelja, slijedom čega su ispunjeni uvjeti propisani čl.186.b.ZPP-a za postavljanjem tzv. stupnjevite tužbe.

1.1. Tužitelj predlaže da sud prethodno rješenjem naloži tuženiku da u roku od 15 dana u spis dostavi kreditnu dokumentaciju vezanu uz ugovor o kreditu koji je zaključen između stranaka 2007., prvi otplatni plan, sve otplatne planove po promjenjivoj kamatnoj stopi, te evidenciju uplata po predmetnom kreditu -konto karticu.

1.2. Sukladno članku 186.b.ZPP-a, tužitelj se obvezao po pribavi navedene dokumentacije i provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja točno odrediti tužbeni zahtjev, s tim da sada podnosi zahtjev kojim pod točkom I. predlaže da se utvrde ništetnim i bez pravnog učinka dijelovi odredbi kojima je ugovorena glavnica i plaćanje anuiteta vezano uz švicarski franak (valutna klauzula) u ugovoru o kreditu zaključenom između tužitelja i tuženika, pod točkom II. naloži tuženiku da u roku od 15 dana na ime razlike uvećanja anuiteta uslijed primjene nepoštene i ništetne valutne klauzule u švicarskom franku, isplatiti tužitelju iznos koji će naknadno specificirati, zajedno sa kamatama koje teku na pojedine mjesečne iznose od dospijeca do isplate, a pod točkom III. da se naloži tuženiku da naknadi tužitelju parnični trošak sa zateznom kamatom.

1.3. Nakon provedenog financijskog vještačenja, tužitelj je podneskom od 2.listopada 2025. uredio tužbeni zahtjev kojim pod točkom I. predlaže da se utvrde ništetnim i bez ikakvog pravnog učinka odredbe članka čl.1., 4., 5. i 6., kojima je ugovorena glavnica i plaćanje anuiteta vezano uz švicarski franak (valutna klauzula), a koje odredbe su sadržane u predmetnom ugovoru o kreditu, pod točkom II. predlaže da

se naloži tuženiku da isplati tužitelju iznos od 5.639,24 EUR sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dospeljeća svakog pojedinog iznosa do isplate, te pod točkom III. potražuje naknadu parničnog troška ovog postupka sa zateznom kamatom.

2. U odgovoru na tužbu od 27.rujna 2023., tuženik se usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja kao u cijelosti neosnovanom, uz prijedlog da se isti odbije uz nalog tužitelju da naknadi tuženiku troškove postupka. Tuženik je istaknuo i prigovor zastare, smatrajući da vođenje postupka radi zaštite kolektivnih prava i interesa potrošača ne dovodi do prekida zastare. U odnosu na valutnu klauzulu, tuženik ističe da je ista dopuštena i zakonita, kao i da je tužitelju ugovor pročitao i protumačio, te je upozoren na posljedice sklapanja tog ugovora. Stoga tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaz pregledom Ugovora o kreditu broj: 9012654597 od 21.lipnja 2007., solemniziranog od strane javnog bilježnika Jagode Makelja-Šuljić iz Splita pod brojem OV-8949/2007 dana 21.lipnja 2007., i dopisa tužitelja od 23.svibnja 2021. upućenog tuženiku, financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po sudskoj vještakinji za financije Ines Lozić, i saslušanjem tužitelja.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenjem ništetnosti dijela odredbi ugovora o kreditu u dijelu kojim je ugovorena valutna klauzula (čl.1., 4., 5. i 6.), te isplatom iznosa koji je pretplatio na osnovi navedenih ništetnih odredbi ugovora o kreditu, sa pripadajućom zateznom kamatom.

6. Između parničnih strankama nije sporno da su tuženik kao kreditor i tužitelj kao korisnik kredita sklopili 21.lipnja 2007. Ugovor o kreditu broj: 9012654597, solemniziran 21.lipnja 2007. od strane javnog bilježnika Jagode Makelja-Šuljić iz Splita pod brojem OV-8949/2007, kojim je tuženik- banka odobrila tužitelju kao korisniku iznos kredita od 29.900,00 CHF isplaćen u kunama po srednjem tečaju za CHF tečajne liste tuženika važeće na dan korištenja kredita (čl.1.Ugovora), na rok otplate od 84 mjeseca, i tamo pobliže navedene instrumente osiguranja, uz obvezu tužitelja na plaćanje kamate u CHF sadržane u anuitetima koja dospijeva na naplatu zajedno s njima (čl.4.), koja se naplaćuje u kunama po srednjem tečaju za CHF tečajne liste tuženika važeće na dan plaćanja kamate (čl.5.).

6.1. Nije sporno da se tužitelj obvezao na otplatu kredita u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste tuženika važeće na dan plaćanja, prema otplatnoj tablici koja je sastavni dio ugovora (čl.6.Ugovora). Nije sporno ni to da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak (CHF), te da je predmetni kredit otplaćen. Također među strankama nije sporno da je od sklapanja predmetnog ugovora o kreditu pa nadalje dolazilo do promjene u tečaju valute CHF.

7. S obzirom na razdoblje obuhvaćeno u ovoj parnici (Ugovor je zaključen 21.lipnja 2007.), za ocjenu valjanosti ovdje spornih ugovornih odredbi mjerodavan je Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine, br. 96/03, nadalje: ZZP/03) za razdoblje do 6. kolovoza 2007., te Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine 79/07, 125/07, 75/07, 75/09, 79/09, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12, 56/13, nadalje ZZP/07.).

Fiksni tečaj konverzije 7.53450

8. Prema odredbi članka 81. st. 1. ZZP/03 ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema odredbi članka 84. ZZP/03 nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive, s tim da je ta odredba identična i odredbi iz čl. 99. ZZP/07, što bi posljedično značilo da su nepoštene one odredbe ugovora koje su nejasne, koje nisu lako razumljive i koje nisu uočljive. Odredbom članka 87. st. 1. ZZP/03 proizlazi da je nepoštena ugovorna odredba ništava.

9. Prema odredbi članka 96. st. 1. ZZP/07 ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka na štetu potrošača, dok odredba stavka 2. tog članka propisuje da se smatra da se o pojedinoj odredbi ugovora nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca.

10. Citirane odredbe ZZP-a se temelje na Direktivi Vijeća 93/13/ EEZ od 5. travnja 1993. godine o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima (Službeni list EZ 1993. L 95/29, dalje Direktiva 93/13). Tako se prema Direktivi 93/13 (čl. 3. st. 2.) smatra da odredba nije individualno stipulirana ako ju je unaprijed formulirao trgovac i ako potrošač nije mogao utjecati na njen sadržaj, posebno u kontekstu unaprijed formuliranih standardnih ugovora ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj odredbi individualno pregovaralo, teret dokaza je na njemu, a koje pravilo se u svjetlu ostalih odredbi i cilja Direktive 93/13 tumači restriktivno na način da se, čak ako je potrošač i mogao pregovarati o sadržaju određene odredbe, ali stvarno nije na njen sadržaj utjecao, tj. nije ga promijenio, ugovorna odredba se smatra jednostrano određenom.

11. Prema Presudi Europskog suda pravde od 30. travnja 2014. godine u predmetu broj C-26/13 navodi se da članak 4. stavak 2. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da ugovorna odredba potrošaču ne mora biti samo gramatički razumljiva.

12. Nadalje, treba istaknuti da je člankom 4. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, nadalje: ZOO) propisano da su u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja. Načelo savjesnosti i poštenja općenito znači da su sudionici obveznih odnosa dužni međusobno postupati obzirno i uvažavati interese obje ugovorne strane, vodeći pri tome računa o smislu i svrsi obveznog odnosa. Konkretno, kao mjerilo ponašanja procjenjuje se kako bi se ponašao prosječan čovjek ili prosječan potrošač s jedne strane, odnosno uredan i savjestan gospodarstvenik ili dobar domaćin s druge strane.

13. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. po tužbi Hrvatskog saveza udruga za zaštitu potrošača između ostalog je u odnosu na ovdje tuženika utvrđeno kako je u razdoblju od 1.6.2004. do 31.12.2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača kao korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe, na način da je ugovorena valutna klauzula uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a

da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja tih ugovora tuženik kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirao o svim bitnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što pak je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, čime je postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača u razdoblju od 1.lipnja 2004. do 6.kolovoza 2007., protivno čl. 81., 82. i 90. (NN 96/03), a od 7.kolovoza 2007. do 31.prosinca 2008., protivno odredbama istog Zakona (NN 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i čl. 96. i 97. Zakona, te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, te u razdoblju od 10.rujna 2003. do 31.prosinca 2008., a koja povreda traje i nadalje, povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, te koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora nije sa korisnicima kreditnih usluga pojedinačno pregovarao i ugovorom utvrdio egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača.

14. Presudom Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014., presuda je potvrđena u odnosu na ovdje tuženika u dijelu u kojem je utvrđeno da je u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristi nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, a o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo i koja je ništetna. Presudom istog suda broj PŽ-6632/17-10 od 14.lipnja 2018. utvrđeno je kako je ovdje tuženik, a tamo drugotuženik u razdoblju od 01.studenoga 2004. do 31.prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja predmetnih ugovora drugotuženik kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time drugotuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 96/03.) u razdoblju od 01.studenoga 2004. do 06.kolovoza 2007., i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.kolovoza 2007. do 31.prosinca 2008. protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07., 12/05., 75/09., 79/09., 89/09., 133/09.) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, te da je u razdoblju od 10.rujna 2003. do 31.prosinca 2008., a koja povreda traje i nadalje, povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom drugotuženika i

drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora drugotuženik kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktno parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku drugotuženika.

15. U odnosu na tvrdnju tuženika da se navedene presude ne mogu primjenjivati i na tužitelja, odgovoriti je kako se prema odredbi čl. 502.c Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 26/91, 34/91, 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/22, 155/23, nadalje:ZPP-a) fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a, da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom slučaju sud je vezan uz utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na nj pozvati, a upravo na ta utvrđenja se tužitelj i poziva u tužbi.

16. I odredbom čl. 118. ZZP/14 određeno je kako odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih prava i interesa potrošača iz čl.106. stavka 1. u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz 106. stavak 1. tog Zakona, obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

17. Dosljedno, polazeći od naprijed citiranih odredbi ZPP-a i ZZP-a, te imajući na umu da su sporne odredbe čl.1., 4., 5. i 6. Ugovora o kreditu sadržajno izražene na identičan način kao i one koje su pravomoćnim presudama Trgovačkog suda u Zagrebu utvrđene ništetnim, ovaj sud nije bio dužan provoditi nikakve dokaze u pravcu da se o utvrđenim ništetnim odredbama Ugovora o kreditu nije pojedinačno pregovaralo, da li su one jasne, teško razumljive i/ili teško uočljive i da li te odredbe suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuju znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača i neovisno o tome što se u postupcima kolektivne zaštite pravna zaštita pruža na općenitoj i apstraktnoj razini.

18. Vrhovni sud RH se u svojoj odluci Rev-2221/2018-10. od 3. rujna 2019. u odnosu na nepoštenost i ništetnost ugovornih odredbi iz ugovora o kreditima vezano za ugovorenu valutu uz koju je vezana glavnica bio švicarski franak u cijelosti pozvao na obrazloženje presude Visokog Trgovačkog suda PŽ-6632/2017. Visoki Trgovački sud je utvrdio da se o ugovornim odredbama kojim se glavnica veže uz valutu švicarski franak nije pojedinačno pregovaralo, da su odredbe kojima se glavnica veže uz valutu švicarski franak jasne iako ne sadrže sintagmu "valutna klauzula u švicarskim francima". Nadalje, Visoki Trgovački sud utvrđuje i da se ugovorne odredbe kojima se glavnica veže uz valutu švicarski franak nalaze na prvim stranicama ugovora, nisu pisane sitnim slovima pa su zbog toga lako uočljive, ali prosječnom potrošaču nisu razumljive, protivne su načelu savjesnosti i poštenja. Pravomoćno je utvrđeno i to da je priroda i specifičnosti valute švicarski franak poznata bankama, ali ne i prosječnom potrošaču koji ne raspolaže stručnim znanjem, a kako ga banke kao profesionalci o tome ni na koji način nisu informirale, potrošač nije i ne može biti svjestan rizika kojeg preuzima. Stoga je i sama nerazumljivost ugovornih odredaba kojima se glavnica veže za švicarski franak i prema ocjeni ovog suda ozbiljan uzrok značajne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana

na štetu potrošača i to protivno načelu savjesnosti i poštenja jer banka za taj rizik zna, ali ga prešućuje te istovremeno za kredit s valutnom klauzulom u švicarskim francima u reklamama nudi najnižu ugovornu kamatu, čime stvara opću klimu da je za potrošače ugovor s valutnom klauzulom u švicarskim francima povoljan i k tome još pojedinačno prilikom pregovaranja o sklapanju ugovora uvjerava potrošače da je švicarski franak sigurna valuta. Neravnoteža u pravima i obvezama koja postoji ugovaranjem predmetne odredbe nedvojbeno je na štetu potrošača i značajna je. Naime, neizvjestan je i iznos glavnice kredita kojeg potrošač kao dužnik ima obvezu vratiti banci, i cijena, jer se i kamata plaća u istoj valuti, u švicarskim francima. Dakle, promjenjivi su i neizvjesni bitni elementi ugovora, a ugovori o stambenim kreditima su u pravilu dugoročni, s tim da banka, koja je u tim ugovorima vjerovnik zna da je uz tu valutu vezan poseban rizik zbog činjenice da je švicarski franak valuta utočišta, koji rizik preuzima potrošač, a da to ne zna. Ponudom najniže ugovorne kamate za ugovore u kojima je glavnica vezana za valutu švicarski franak banka na nepošten način potiče potrošače na sklapanje ugovora upravo s valutnom klauzulom u švicarskim francima pri čemu je propuštanje davanja te bitne informacije koja u startu dovodi do znatne neravnoteže na štetu potrošača protivno načelu savjesnosti i poštenja.

19. Izvršenjem Ugovora o kreditu nije mogao nestati uzrok ništetnosti spornih ugovornih odredbi o valuti CHF, jer su navedene odredbe bile ništetne i nepoštene već od dana sklapanja Ugovora o kreditu, dakle ex tunc, pa time nisu ni mogle postati naknadno valjane ispunjenjem ugovora. U tom pogledu člankom 326. st. 1. ZOO-a predviđeno je da ništetan ugovor ne postaje valjan kad uzrok ništetnosti naknadno nestane, a sukladno članku 326. st. 2. ZOO-a ništetnost se ne može isticati samo ako su kumulativno ispunjene sljedeće pretpostavke: da je ugovor u cijelosti ispunjen, a uzrok ništetnosti je bila zabrana manjeg značaja. Budući da je u predmetnom slučaju tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača zajamčene Direktivom 93/13 EEZ i Zakonom o zaštiti potrošača, što je rezultiralo neravnotežom u pravima i obvezama ugovornih strana u ugovorima o potrošačkom kreditiranju na štetu potrošača, sasvim je jasno da u ovom slučaju nema govora o tome da bi uzrok ništetnosti spornih ugovornih odredbi bila zabrana manjeg značaja, pa je jasno da nisu ispunjene pretpostavke iz članka 326. stavak 2. ZOO-a. Prema tome, bez obzira na činjenicu što je tužitelj u cijelosti otplatio predmetni kredit, tužitelj ni u kojem slučaju nije izgubio pravo isticati ništetnost spornih ugovornih odredbi i isplatu preplaćenih iznosa, a što je u skladu i s pravnim shvaćanjem VSRH-a iznesenim u više sudskih odluka. Nadalje, postupanje tuženika kojim je kao trgovac kršio ranije navedene odredbe, ugovaranjem nepoštenih odredaba na štetu potrošača, svakako ne predstavlja zabranu manjeg značaja, imajući u vidu razliku u položaju i ukupnoj gospodarskoj moći bankarske institucije i potrošača. Osim toga, sud je mišljenja, da povećanje ukupnog iznosa otplate kredita u utuženom iznosu, koji je za tuženika možda neznatan, to nije i za potrošača. Stoga se radi o znatnoj neravnoteži u pravima i obvezama stranaka, na štetu potrošača, pa je prigovor prekluzije izjavljen od strane tuženika u cijelosti neosnovan.

20. Na temelju naprijed navedenih utvrđenja, sud je zaključio da je dio odredbi čl. 1., 4., 5. i 6. predmetnog ugovora o kreditu, koji se odnose na valutnu klauzulu nisu razumljive, protivne su načelu savjesnosti i poštenja, te su kao takve ništetne, pa odlučeno kao u izreci ove presude pod točkom I.

21. U odnosu na prigovor zastare, odgovoriti je kako je zastarni rok po stjecanju bez osnove 5 godina. Članak 215. st. 1. ZOO-a propisuje da zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano, dok čl. 241. ZOO-a propisuje da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim organom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

21.1. Člankom 245. st. 1. ZOO propisuje da nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru, a st. 3. istoga članka da kad je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe ili pozivanjem u zaštitu, ili isticanjem prijeboja tražbine u sporu, odnosno prijavljivanjem tražbine u nekom drugom postupku, zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen na neki drugi način.

21.2. Naime, prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske u pogledu početka tijeka zastare individualnih restitucijskih zahtjeva potrošača izraženog u odluci pod brojem Rev-2245/17-2 od 20. ožujka 2018., pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača prekinut je tijekom zastare na temelju odredbe čl. 241. ZOO-a, pa zastara individualnih restitucijskih zahtjeva potrošača počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe. Tužba za zaštitu kolektivnih prava i interesa potrošača podnesena je 4. travnja 2012. u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu, broj P-1401/2012. Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., u dijelu koji se odnosi na ništetnost valutne klauzule postala pravomoćna 14. lipnja 2018., pa je i rok zastare tražbine po osnovi preplate uslijed promjene tečaja valute ponovno počeo teći od 14. lipnja 2018.

21.3. Dakle, kako je predmetna tužba podnesena 7. lipnja 2023. znači da računajući od 14. lipnja 2018. pa do njezina podnošenja nije protekao opći rok zastare iz čl. 225. ZOO-a, uslijed čega se istaknuti prigovor zastare ima smatrati u cijelosti neosnovanim.

22. Nadalje, sud je omogućio tuženiku dokazivanje da je u konkretnom slučaju tužitelju kao potrošaču u postupku sklapanja predmetnog ugovora o kreditu dao odgovarajuće obavijesti o spornim odredbama, imajući u vidu odluku Ustavnog suda U-III/5458/2021 od 30. lipnja 2022. prema kojoj bi odbijanje dokaznih prijedloga radi saslušanja zaposlenika banke koji su sudjelovali u obradi kredita predstavljalo povredu načela jednakosti oružja. Međutim, tuženik nije dostavio sudu podatke potrebne da bi se predložena svjedokinja uredno pozvala na ročište za glavnu raspravu, pa je sud odustao od izvođenja tog dokaza.

23. Izveden je dokaz saslušanjem tužitelja, koji su svom iskazu navodi da je predmetni ugovor o kreditu sklopio jer mu je trebalo novo vozilo. Prethodno je bio klijent tuženika, kod kojeg je imao otvoren tekući i žiro račun. Međutim, na tuženika su ga uputili iz Auto kuće Mazda, jer da oni s tuženikom posluju i brzo rješavaju kredite. Tuženik je tom prilikom tužitelju ponudio samo kredit u valuti CHF, te se ne sjeća zbog čega je ponuđen samo ovaj kredit. Nitko ga od zaposlenika tuženika nije prije potpisivanja ugovora upozorio na rizik ugovaranja u valuti CHF, i općenito o rizicima vezanim za otplatu kredita u stranoj valuti. Tuženik je sastavio tekst ugovora,

tužitelj je isti pročitao prije potpisivanja i odnio kod javnog bilježnika na ovjeru, koji mu tom prilikom nije ništa tumačio. Misli da sa tuženikom nije mogao pregovarati o pojedinim odredbama ugovora. U vrijeme sklapanja ugovora o kreditu bio je vlasnik tvrtke koja se bavila djelatnošću ugostiteljstva, ali je kupljeni automobil koristio samo za osobne svrhe, te isti nije koristio za potrebe tvrtke koja je tada bila aktivna. Mjesečna rata je kasnije počela naglo rasti, tako da je narasla sigurno za 100%. Kontaktirao je tuženika, gdje mu je rečeno da mora nastaviti s otplatom ili će mu uzeti auto. Predmetni kredit tužitelj je u cijelosti otplatio 2014., što mu je donijelo veliko olakšanje.

24. U odnosu na status tužitelja kao potrošača, treba navesti da je prema članku 3. stavak 1. točke 1. ZZP-a/03 potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. U ovom slučaju namjena kredita je kupnja motornog vozila za osobne potrebe, kako to tužitelj navodi i u svom iskazu, dok tuženik nije za suprotni zaključak pružio nijedan dokaz, niti postoje okolnosti koje bi upućivale na zaključak da je tužitelj ugovor sklopio u svrhe koje su namijenjene njegovom zanimanju, poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti, niti da bi u takve svrhe utrošio novčana sredstva isplaćena na temelju ugovora o kreditu. Slijedom navedenoga, tužitelja se ima smatrati potrošačem.

25. Što se tiče visine zahtjeva ista je utemeljena na saznanjima do kojih je sud došao provedenim vještačenjem po sudskoj vještakinji financijske struke Ines Lozić, na čiji nalaz i mišljenje stranke nisu imale konkretnih primjedbi, a i sud ga prihvaća kao objektivan, stručan, jasan, potpun i bez proturječnosti te utemeljen na mjerodavnim ispravama i primjeni pravilne metodologije obračuna.

26. U nalazu i mišljenju sudska vještakinja Ines Lozić daje zaključak pod pretpostavkom da se tijekom otplate kredita vezanog uz valutu CHF u razdoblju otplate do kraja otplate kredita nije mogao mijenjati tečaj. Ukupan iznos preplata, uzevši u obzir rast anuiteta zbog rasta tečaja u odnosu na tečaj koji je vrijedio na dan isplate kredita, u razdoblju otplate kredita do kraja otplate kredita iznose 5.639,24 EUR. Ukupan iznos koji je tužitelj manje platio posljedično na pad tečaja u odnosu na tečaj koji je vrijedio prilikom isplate kredita ukupno iznosi 1,94 EUR. Slijedom navedenog, sveukupan iznos koji je više plaćen (zbroj više i manje plaćenog) za vrijeme otplate kredita do kraja otplate kredita slijedom promjene tečaja na više i niže u odnosu na tečaj koji je vrijedio prilikom isplate kredita, iznosi 5.637,30 EUR.

27. Tužitelj je nakon izvršenog vještačenja podneskom od 2.listopada 2025. uredio tužbeni zahtjev, na način da pod točkom II. potražuje od tuženika isplatu iznosa od 5.639,24 EUR na ime promjene tečaja (valutne klauzule) sa zateznom kamatom od dospijea svakog pojedinog iznosa do isplate. Tužitelj nije mogao prije provedenog vještačenja znati iznos koji je više platio tuženiku na ime valutne klauzule, tako da je osnovano podnošenje stupnjevite tužbe u ovom predmetu.

28. U odnosu na tzv. negativne razlike, odnosno okolnost da su u određenom razdoblju plaćani niži anuiteti, ne utječe na rezultate provedenog vještačenja. Tuženik koji je sam sastavio nepoštene ugovorne odredbe o kamatnoj stopi koja se mijenjala njegovom odlukom i valutnoj klauzuli izraženoj u valuti švicarski franak, ne može tražiti isplatu koristi primjenom instituta stjecanja bez osnove iz članka 1111.

ZOO. Onaj tko je znao ili morao znati da drugome nešto daje bez osnove nesavjestan je i nema pravo na povrat danog (u tom smislu odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-580/07 od 29. kolovoza 2007. i broj Rev-2624/2015 od 23. siječnja 2019., ŽS u Karlovcu, GŽ-650/2023 od 27. rujna 2023.). Isto tako Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci posl.br.Rev-549/2023 od 18. prosinca 2023. izrazio je stajalište da sud ne može samovoljno odbijati tečajne razlike za vrijeme dok su one bile niže od tečaja isplate kredita u CHF. Naime, u slučaju izostanka prigovora radi prebijanja ili materijalnopravnog prigovora prijeboja ili protutužbenog zahtjeva, u postupcima u kojima tužitelj potražuje isplatu pretplaćenih mjesečnih iznosa po osnovi ništetnosti odredbe o valutnoj klauzuli, sud nije ovlašten prema mišljenju revizijskog suda umanjivati tužiteljevu tražbinu s tzv.negativnim tečajnim razlikama. Dakle, niže tečajne razlike mogu biti prebijene s potraživanjem tužitelja kao potrošača samo u slučaju ako je tuženik to zatražio u konkretnom iznosu po određenim anuitetima, i ako su to zatražili prije zaključenja prethodnog postupka. Međutim, tuženik u ovom postupku nije postupio na opisani način, pa nema mjesta uzimanju u obzir tzv. negativnih razlika prilikom odlučivanja o visini tužbenog zahtjeva.

29. Tužitelj je u otplati kredita tuženiku vraćao kunske iznose radi čega mu pripada pravo na isplatu kunskih iznosa, sada preračunatih u službenu valutu RH-eure, povećanih anuiteta zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana uplate svakog pojedinog mjesečnog anuiteta, kako je pobliže navedeno u izreci presude, sukladno čl. 1115. ZOO, odnosno čl. 29. st. 1. u svezi s čl. 183. st. 1. istoga Zakona i to po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a.

30. U odnosu na tijek zatezne kamate treba navesti da u konkretnom slučaju nije sporno da je tuženik unaprijed sastavio ugovor o kreditu, tako da je do njegova stjecanja došlo na temelju po njemu sastavljenih i nametnutih ništetnih ugovornih odredbi, zbog čega tuženik ima položaj nesavjesna stjecatelja. Stoga je tuženik dužan platiti tužitelju zateznu kamatu počevši od dana stjecanja odnosno od dana isplate anuiteta.

31. Slijedom navedenog, prihvaćen je tužbeni zahtjev tužitelja za isplatom iznosa koji je tužitelj pretplatio na ime valutne klauzule u iznosu od 5.639,24 EUR, zajedno sa zateznom kamatom od dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate, a sve po izračunu koji se temelji na nalazu i mišljenju sudskog vještaka, te je odlučeno kao u izreci ove presude pod točkom II.

32. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1., 155., 156. st. 1. i 164. ZPP-a. Tužitelju koji je zastupan po punomoćniku trošak je odmjeran sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 142/2012., 103/2014., 118/2014., 107/2015., 37/2022, 126/2022 i 138/2023, nadalje: Tarifa) Zakonu o sudskim pristojbama (Narodne novine, broj: 118/2018. i 51/2023, nadalje: ZSP), Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine, broj: 37/2023.), i priloženom popisu parničnog troška, a imajući u vidu vrijednost predmeta spora prema konačno uređenom tužbenom zahtjevu od 5.639,24 EUR, za sljedeće radnje: za sastav tužbe 100 bodova, za sastav obrazloženih podnesaka od 26.svibnja 2025. i 2.listopada 2025. po 100 bodova za svaki podnesak (100x2), za zastupanje na ročištima na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari ili su se izvodili dokazi održanim 28.svibnja 2025., 12.ožujka 2026. i 28.svibnja 2026. pod 100 bodova za svako ročište (100x3), i

za zastupanje na ročištu za objavu odluke 50 bodova, odnosno ukupno 650 bodova što pomnoženo s vrijednosti boda od 2,00 EUR daje iznos od 1.300,00 EUR, što uvećano za 25% PDV-a ukupno iznosi 1.625,00 EUR. Na taj iznos treba nadodati trošak financijskog vještačenja od 500,00 EUR, tako da je tužitelju priznat ukupan trošak u iznosu od 2.125,00 EUR. Na dosuđeni trošak tužitelju je priznata i zatezna kamata temeljem odredbe čl.151.st.3.ZPP-a, i po stopi određenoj člankom 29.st.2.ZOO-a od dana donošenja ove presude do isplate, te je odlučeno kao u izreci presude pod točkom III.

Split, 12.lipnja 2026.

SUTKINJA:
Sanja Bikić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, a za nadležni županijski sud u 3 primjerka.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog opravka iste.

DNA:

- tužitelju putem punomoćnika,
- tuženiku putem punomoćnika,
- u spis.

Broj zapisa: **9-30889-55e2f**

Kontrolni broj: **03684-d72c4-3bd51**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.